

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-8Nt/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523010097
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Vrbjar
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2523010097.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Petrom Vrbjarom v trestnej veci odsúdeného N. X. pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí 26.07.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného N. X., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom L., G. XXXX/XX, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 8T/31/2020, odsúdeného pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona

z a m i e t a ,

nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.04.2023 bol Okresnému súdu Piešťany doručený návrh odsúdeného N. X. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 8T/31/2020, v rámci ktorého okrem iného uviedol, že Okresný súd Piešťany na základe predloženého, po obsahovej stránke „vierohodného, nespochybniteľného a hlavne profesionálne spracovaného“ spisového materiálu dvoch najzodpovednejších a hlavne nestranných osôb, a to vyšetrovateľom O. S., a prokurátorom Okresnej prokuratúry Piešťany Y. C. L., L.. začal konať, teda všetky úkony trestného konania vykonané vyšetrovateľom a prokurátorom považoval za zákonné, nespochybniteľné a vierohodné. Nevidel najmenší dôvod na vrátenie spisového materiálu a na neprijatie obžaloby z dôvodu doplnenia úkonov. Bez mihnutia oka prijal obžalobu na jeho osobu, a v rámci dokazovania, ako aj na základe „pravdivých“ výpovedí údajne „poškodených osôb a svedkov“ uskutočnených pod prísahou priamo na súdnych pojednávaniach, či prehratia kamerového záznamu, ako aj záverečnej reči spomenutého prokurátora, uznal jeho osobu vinnou a uložil jeho osobe trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorého výkon jeho osobe odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Zároveň jeho osobe uložil povinnosť nahradiť trovy konania. Ďalej uviedol, že podstatnou skutočnosťou v rámci správneho a trestného konania je závažná skutočnosť, že v rámci správneho konania, ako aj trestného konania nielenže neboli úmyselne účelovo vykonané dôkazy, o ktoré jeho osoba žiadala, ale neboli dokonca vykonané ani dôkazy, o ktoré jeho osoba ani nemusela žiadať, ale jednoznačne vyplývali z povinnosti správneho orgánu v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ako aj orgánov činných v trestnom konaní v zmysle Trestného poriadku takýto dôkaz povinne vykonať, a to ešte pred začatím trestného stíhania jeho osoby. K takýmto povinným nevykonaným dôkazom patrí aj napríklad ohliadka miesta spáchania priestupku či trestného činu, rekonštrukcia a rekognícia, či napísanie dožiadaní na príslušné orgány, čo sa však vôbec nestalo. Spôsob vykonávania dokazovania v tomto prípade od roku 2017 správnym orgánom, či orgánmi činnými v trestnom konaní z tohto pohľadu jeho osoba považuje nielen za nedostatočné, ale podľa jeho presvedčivého názoru za úmyselne účelovo nevykonané v neprospech jeho osoby a v prospech údajne „poškodených“ osôb, teda spôsobom zneužitia právomoci verejného činiteľa, marenia spravodlivosti, poškodzovania cudzích práv, korupcie a inej trestnej činnosti. Dôkazné bremeno jednoznačne spočívalo čisto len na správnom orgáne cez osoby H. G. a spol., vyšetrovateľa O. S., prokurátora Y. C. L. L., a

sudkyňa Y. H. W. bola osoba, ktorá si mala pred súdnym konaním riadne preštudovať spisový materiál a až následne vytyčiť termín pojednávania, ako to robia iní sudcovia, čo sa však určite nestalo podľa spôsobu, akým viedla jej osoba súdneho konanie, čoho bola osoba odsúdeného priamym svedkom. Odsúdený v návrhu okrem iného uviedol, že jeho osoba je stále presvedčivého názoru, že v uvedenej veci podľa platnej legislatívy nemohla byť v žiadnom prípade Okresným súdom v Piešťanoch uznaná vinnou a dokonca odsúdená, ale nemalo byť v tejto veci ani nikdy začaté trestné konanie, či dokonca správne konanie v priestupkovej veci. Vzhľadom na skutočnosť, že Okresný súd v Piešťanoch úmyselne účelovo preukázateľne rozhodoval a nakoniec aj rozhodol len na základe sfaľovaných písomností, krivých výpovedí či iných dôkazov, ktoré považoval za pravé, a hoci ich pravosť nie je dostatočne podložená dokonca Okresným súdom v Piešťanoch ani v samotnom písomnom vyhotovení rozsudku, taktiež nie je známe, aké úvahy sa pri posudzovaní dôkazov a vo svojom rozhodovaní držala samotná sudkyňa, vzhľadom na rozsudok vydaný Okresným súdom v Piešťanoch v prospech zatiaľ nemenovanej osoby v jeho zastúpení, osoba odsúdeného nielen navrhuje, ale prikazuje, aby samosudca Okresného súdu v Piešťanoch, ktorý v tejto trestnej veci nezodpovedne rozhodol v prvom stupni, na verejnom zasadnutí uznesením povolil obnovu konania.

Za účelom rozhodnutia o návrhu odsúdeného vytyčil Okresný súd Trnava na 26.07.2023 verejné zasadnutie, na ktorom oboznámil návrh odsúdeného, aktuálny odpis registra trestov, podstatný obsah spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/31/2020, najmä podstatný obsah výpovede odsúdeného z prípravného konania, podstatný obsah výpovede odsúdeného z hlavných pojednávanií a rozsudok Okresného súdu Piešťany z 19.05.2021, sp. zn. 8T/31/2020, právoplatný 04.06.2021.

Z dokazovania vyplynulo, že N. X. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 19.05.2021, sp. zn. 8T/31/2020, právoplatným 04.06.2021 uznaný za vinného z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že v období od 08.10.2018 do 25.01.2019 v L., P. XX, B. C. L., v X. na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky a na iných miestach opakovane v ním podanom písomnom trestnom oznámení, doplnení tohto oznámenia, realizovanom prokurátorom Okresnej prokuratúry Piešťany pod sp. zn. 1Pn 534/19/2204, i napriek tomu, že bol pred jeho doplnením prokurátorom riadne poučený o zodpovednosti za vedomé uvedenie nepravdivých údajov, najmä zodpovednosti za trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona, ako aj v ním podanej sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorým časť tohto trestného oznámenia uznesením podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku pod ČVS:SKIS-3/OISZ-V-2019 odmietol, opakovane živivo obvinil L. T. P., B. T. V., Y. N. L., N. X. T., N. I. T. H. T. T., v úmysle privodiť ich trestné stíhanie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, zločinu prijímania úplatku podľa § 329 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a prečinu podplácania podľa § 333 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť ako organizovaná skupina tým, že v čase od 10.08.2017 do 07.09.2017 na nezistenom mieste L. T. P. H. B. T. T. V. ako príslušníci PZ na objednávku za úplatu im poskytnutú T. T. H. N. I. T. pri objasňovaní priestupku na Obvodnom oddelení PZ Piešťany pod č. p. ORPZ-TT-OPP9-739/2017-P, účelovo vyhotovili spisový materiál a dôkazy, ktoré svedčili proti N. X., následne na základe takto vytvoreného spisového materiálu v období od 08.09.2017 do 30.04.2018 na Okresnom úrade Piešťany, odbore všeobecnej vnútornej správy zamestnanci uvedeného úradu Y. N. L. H. N. X. T. pri prejednávaní tohto priestupku v konaní pod sp. zn. OU-PN-OVVS-2018/000059 ako verejní činitelia za úplatu poskytnutú im T. T. I. H. N. I. T. zastražovali N. X. a to aj podaním trestného oznámenia a nezákonne ho obvinili z tohto priestupku, i napriek tomu, že sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Z registra trestov vyplýva, že N. X. bol okrem aktuálneho odsúdenia dvakrát súdne trestaný, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí uviedol, že naďalej trvá na svojej nevine. Je toho názoru, že správne orgány v trestnom konaní nepostupovali v súlade so zákonom hlavne v oblasti dokazovania, čo im bolo viackrát vytknuté. Obrátil sa na Okresný súd Piešťany so žalobou, kde 26.07.2022 súd rozhodol, že parcela, na ktorej malo dôjsť ku konfliktu ide o súkromný pozemok, došlo k podvodnému predaju pozemkov, nerobil v roku 2011 nič iné, len bránil majetok L. T. Vyjadrenia poškodených, že sa jedná o

prístupovú cestu, účelovú cestu, či dokonca verejnú komunikáciu, sú nepravdivé a veľmi dobre vedeli, že krivo vypovedali, aby mohli uskutočňovať čierne stavby. Zdôraznil, že sa jedná o súkromný pozemok. Poškodený T. T. tam nemal čo robiť a tiež ani privolaná policajná hliadka, ktorá na súkromný pozemok môže vstúpiť len v odôvodnených prípadoch, ak je ohrozené zdravie, bezpečnosť alebo majetok. Žiadnu z týchto podmienok nespíňal T. T., a teda jeho výpoveď, ako aj ostatných poškodených považuje za účelovú. Ako dôkaz predkladá rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 21C/16/2021. K tomu odsúdený uviedol, že jeden z poškodených T. T. na súdnom pojednávaní uviedol, že bránil N. B. v stavbe rodinného domu, preto považuje priloženie uvedeného rozsudku k dnešnému konaniu za relevantné, nakoľko ako už uviedol, jedná sa o viacnásobné podvody s pozemkami. Myslí si, že T. T. tam nemal čo robiť. Odsúdený navrhol predvolať N. G. B., ktorý by mohol objasniť, ako to bolo s vyšetrovaním celého tohto prípadu, tohto skutku. Nič konkrétne k jeho osobe nepovedal.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že navrhuje návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť, a to z toho dôvodu, že obsahom návrhu je len hodnotenie priebehu konania a vykonaného dokazovania vo veci samej, pričom nebol predložený taký dôkaz, ktorý by bol nový, súdu skôr neznámy, ktorý by mal zásadný vplyv na uznanie viny navrhovateľa. Poukázala na to, že obsahom skutku je krivé obvinenie z korupčného správania poškodených, pričom pokiaľ aj bol predložený dôkaz v podobe rozsudku o uznaní neplatnosti kúpnej zmluvy, tento nemá vplyv, nakoľko obsahom skutku je uznanie viny práve za spôsob, akým navrhovateľ komunikoval vo vzťahu k poškodeným a nie za to, čo bolo obsahom ich rozhodovania. Poukázala tiež na to, že trestné právo vychádza zo zásady subjektívnej stránky a pokiaľ súd neuznal uvedenú kúpnu zmluvu za neplatnú, nemožno vyčítať tretím osobám, že uvedenú zmluvu považovali za platnú. V tomto smere neboli splnené podmienky obnovy.

Odsúdený záverom uviedol, že k obnove konania by malo dôjsť, keďže spisový materiál ako jeho osoba už uviedla počas súdnych pojednávaní obsahuje nepravé písomnosti a krivé výpovede. Je toho názoru, že došlo zo strany údajných poškodených osôb k zneužitiu právomoci verejného činiteľa, marenia spravodlivosti a krivej výpovede. Znova žiada Okresný súd Piešťany, aby povolil obnovu konania.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samej osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 odsek 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a súčasne tieto skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Za skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Dôkazom súdu skôr neznámym v súlade s ustanovením § 394 ods. 1 Trestného poriadku môže byť popri dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe. V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti, a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania namietal, že orgány činné v trestnom konaní otáznym až nevysvetliteľným spôsobom, ktorý nemá oporu v platnom práve, jeho vec prevzali do trestného konania a následne jeho osobu obvinili. Ďalej uviedol, že prokurátora a sudkyňu nezaujímal postup pri získavaní dôkazov a ich vyhodnocovanie, neboli úmyselne a účelovo vykonané dôkazy a riadne preštudovaný spisový materiál. Podľa jeho názoru, v jeho veci nemohol byť podľa platných právnych predpisov uznaný vinným a odsúdený, v danej veci nemalo byť začaté ani trestné stíhanie, či dokonca správne konanie.

K argumentom odsúdeného ohľadne možného pochybenia zo strany orgánov činných v trestnom konaní je potrebné uviesť, že sa vychádza zo všeobecného predpokladu, že osoby v službe si riadne plnia povinnosti, resp. že v procesoch sa dodržia predpísané služobné pravidlá (normy). Uvedené platí, kým nie je preukázaný opak. V tomto prípade to bol práve odsúdený, ktorý sa dopustil ľživého obvinenia vo vzťahu až k šiestim osobám, z ktorých dvaja boli príslušníci polície a dvaja pracovníci Okresného úradu L., ktoré osoby si len plnili svoje pracovné povinnosti, pričom odsúdený mal právo v prípade nespokojnosti s ich postupom využiť zákonné prostriedky obrany. Uvedené platí aj vo vzťahu k namietanému priebehu priestupkových, prípadne iných administratívnych konaní, ktoré podliehajú samostatnému režimu opravných prostriedkov a nemôžu byť predmetom prieskumu súdu v rámci trestného konania.

Vo vzťahu k námietkam odsúdeného, že prokurátora a sudkyňu nezaujímal postup pri získavaní dôkazov a ich vyhodnocovanie, resp. že nebol riadne preštudovaný spisový materiál je potrebné uviesť, že v prípade domnienky, že došlo zo strany súdu k nesprávnemu postupu v konaní, nesprávnemu rozhodnutiu, prípadne inému pochybeniu, uvedená skutočnosť by mala byť dôvodom pre podanie riadneho opravného prostriedku (odvolanie), ktorý však zo strany obžalovaného v tomto prípade nebol podaný. Pre trestné právo, ktoré je okrem iného charakteristické svojou represívnou povahou, majú riadne opravné prostriedky veľký význam, a to najmä z dôvodu predchádzania subjektívnym chybám alebo nesprávnym zisteniam, pričom ich možno uplatniť ešte pred právoplatnosťou rozhodnutia. Súdu sa preto nejaví dôveryhodne tvrdenie odsúdeného, ak v návrhu uviedol, že odvolanie nepodal schválne a z dôvodu vedomosti o úmyselnom účelovom zmanipulovaní trestného konania, avšak zároveň podáva návrh na povolenie obnovy toho istého trestného konania.

Ako už bolo vyššie uvedené, v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, nakoľko konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe.

Zároveň súd uvádza, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch (Rt 5Tost/1/2008).

Preskúmaním spisového materiálu sp. zn. PN-8T/31/2020 bolo zistené, že prvostupňový súd vykonal v danej veci rozsiahle dokazovanie, v rámci ktorého na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, poškodených T. P., T. V., T. T.W., N.. I. T., N.. X. T. H. Y.. T.. N. L., svedkyňu X.. H. G., pokračoval prečítaním trestného oznámenia obžalovaného, jeho doplnenia, zápisnice o jeho doplnení, oboznámením podstatného obsahu spisov, a to vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-70/NKA-PK-ZA-2019, priestupkového spisu ORPZ-TT-OPP9/739/2017 s CD nosičmi, ktoré boli prehraté, a priestupkového spisu OU-PN-OVVS-2018/000059, prečítaním správ a posudkov na obžalovaného a odpisom z registra

trestov. Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Po komplexnom zhodnotení vykonaných dôkazov, logicky na seba nadväzujúcich, mal súd preukázané, že obžalovaný podaním trestného oznámenia na všetkých šiestich poškodených a jeho doplneniami naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia v zmysle § 345 odsek 1 Trestného zákona, teda všetkých šiestich poškodených obžalovaný ľživo obvinil z trestného činu podplácania, prijímania úplatku, resp. zneužívania právomoci verejného činiteľa v úmysle privodiť poškodeným trestné stíhanie. Okresný súd v rozhodnutí konštatoval, že odsúdený je konfliktný typ, najmä čo sa týka občianskeho spolužitia, čo jednak vyplynulo z právoplatných postihnutí za priestupky, ale aj z výpovede poškodeného N.. T., s ktorým mal ako sused opakované susedské konflikty.

Argumenty odsúdeného týkajúce sa úvah súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, označenie dôkazov za „povinné“ alebo „povinne nevykonané“ či dokonca „úmyselne účelovo nevykonané“, prípadne námietky odsúdeného k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá jeho predstavám, nie sú dôvodom, v dôsledku ktorých by prichádzalo do úvahy povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v jednotlivých prípadoch pri určení rozsahu dokazovania. Aj keď Trestný poriadok uvádza, že orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, túto ich zákonnú povinnosť nemožno chápať ako povinnosť nevyhnutne vykonať každý dôkaz, ktorého vykonanie subjekt konania navrhol, pretože jeho vykonanie je z jeho subjektívneho pohľadu podstatné. Uvedené platí aj pre hodnotenie obsahu dôkazov a hodnotenie ich vzájomných súvislostí. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.01.2013, sp. zn. 1To/7/2012).

Rozsudok vydaný v civilnom konaní týkajúci sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy nemôže mať vplyv na právoplatne skončené trestné konanie, nakoľko jeho výsledok v tomto prípade nemá dosah na posúdenie individuálnej trestnej zodpovednosti páchatela prečinu krivého obvinenia. Súd návrh na vykonanie dôkazu výsluchom N.. G. B., ktorý vystupoval v civilnom konaní ako žalovaný v 3. rade odmietol, nakoľko tento výsluch by nepriniesol žiadne relevantné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Súd dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Okresnom súde Trnava, rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.